Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B** **KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 29/2012**

av den 13 januari 2012

om saluföringsnormer för olivolja

(kodifiering)

(EUT L 12, 14.1.2012, s. 14)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 357/2012 av den 24 april 2012	L 113	5	25.4.2012
►**M2**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 87/2013 av den 31 januari 2013	L 32	7	1.2.2013

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EUT L 80, 20.3.2012, s. 39 (29/2012)

▼B

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 29/2012

av den 13 januari 2012

om saluföringsnormer för olivolja

(kodifiering)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (”förordningen om en samlad marknadsordning”) ([1]), särskilt artikel 113.1 a, och artikel 121 första stycket a jämförd med artikel 4, och

av följande skäl:

(1) Kommissionens förordning (EG) nr 1019/2002 av den 13 juni 2002 om saluföringsnormer för olivolja ([2]) har ändrats flera gånger ([3]) på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.

(2) Olivolja har särskilda organoleptiska och näringsmässiga egenskaper som, i kombination med produktionskostnaden, leder till en marknad med relativt höga priser jämfört med marknaderna för de flesta andra vegetabiliska oljor och fetter. Med anledning av denna marknadssituation är det nödvändigt att föreskriva saluföringsnormer med särskilda märkningsbestämmelser för olivolja utöver de bestämmelser som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel ([4]), särskilt artikel 2 i detta.

(3) För att garantera att de saluförda olivoljorna är äkta, bör detaljhandelsförpackningarna ha en begränsad storlek och vara försedda med lämplig förslutningsanordning. Medlemsstaterna bör emellertid kunna tillåta förpackningar med högre kapacitet om varorna är avsedda för större grupper användare.

(4) Utöver de obligatoriska varubeteckningar som föreskrivs för de olika olivoljekategorierna i artikel 118 i förordning (EG) nr 1234/2007 bör konsumenterna ges information om de sorters olivolja de finner i handeln.

([1]) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.
([2]) EGT L 155, 14.6.2002, s. 27.
([3]) Se bilaga I.
([4]) EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

▼B

(5) Jungfruolja, som direkt kan saluföras kan alltefter geografisk härkomst ha märkbart olika kvalitet och smak, beroende på olika jordbruksmetoder eller lokala sätt att framställa eller blanda. Detta kan leda till skillnader i pris för olja som tillhör samma kategori, vilket skapar störningar på marknaden. När det gäller övriga kategorier olja för livsmedelsbruk existerar inga sådana grundläggande skillnader med anknytning till ursprunget, men ursprungsangivelsen på förpackningar avsedda för konsumenterna kan få dessa att tro att så faktiskt är fallet. För att undvika risken att marknaden för olivolja för livsmedelsbruk snedvrids är det nödvändigt att på unionsnivå införa en obligatorisk ordning för angivande av ursprung som begränsas till olivolja av typerna ”extra jungfruolja” och ”jungfruolja” och som uppfyller bestämda villkor. Den frivilliga ordning som genomförts fram till 2009 har visat sig vara otillräcklig för att undvika att konsumenter vilseleds när det gäller jungfruoljans verkliga egenskaper i detta avseende. I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ([1]) fastställs dessutom bestämmelser om spårbarhet, som är tillämpliga sedan den 1 januari 2005. De erfarenheter som gjorts av aktörer och administrationer på det här området har inneburit att ursprungsangivelsen kan göras obligatorisk när det gäller extra jungfruolja och jungfruolja.

(6) Det kommer att vara möjligt att fortsätta att använda redan existerande varumärken med geografiska angivelser under förutsättning att dessa varumärken sedan tidigare är officiellt registrerade i enlighet med rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar ([2]), eller i enlighet med rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken ([3]).

(7) En uppgift om regionalt ursprung kan vara täckt av en skyddad ursprungsbeteckning (SUB) eller en skyddad geografisk beteckning (SGB) enligt rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ([4]). För att undvika att det uppstår oklarheter för konsumenterna och därmed snedvridning av marknaden bör benämningar som anger regionalt ursprung alltid omfattas av SUB eller SGB. För importerad olivolja måste de bestämmelser om ursprung som inte medför förmånsbehandling följas, vilka föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ([5]).

([1]) EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.
([2]) EGT L 40, 11.2.1989, s. 1.
([3]) EUT L 78, 24.3.2009, s. 1.
([4]) EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.
([5]) EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

▼B

(8) När unionen eller en medlemsstat anges som ursprung för jungfruoljorna, måste det förutsättas att de oliver som används, men också framställningsmetoder och -teknik, inverkar på oljans kvalitet och smak. Ursprungsbenämningen bör alltså avse hela det geografiska område i vilket olivoljorna har framställts. Detta geografiska område motsvarar i allmänhet det område där oliverna pressas till olja. I vissa fall skiljer sig dock den plats där oliverna skördats från den plats där oljan pressas, vilket bör anges antingen direkt på förpackningarna eller på etiketterna på förpackningarna, så att konsumenterna inte vilseleds och störningar på marknaden för olivolja inte orsakas.

(9) I unionen svarar en blandning av oljor med ursprung i olika medlemsstater och tredjeländer för en stor del av olivoljan av typerna ”extra jungfruolja” och ”jungfruolja”. Det bör fastställas enkla bestämmelser om sådana blandningars ursprungsangivelse.

(10) Enligt direktiv 2000/13/EG får uppgifterna i märkningen inte vilseleda köparen i fråga om den berörda olivoljans egenskaper, och det är inte heller tillåtet att tillskriva oljan egenskaper som den inte har eller att antyda att den har speciella egenskaper då i själva verket de flesta oljor har dessa egenskaper. När det gäller vissa vanligen förekommande frivilliga uppgifter om olivolja behövs det dessutom harmoniserade regler som gör det möjligt att tydligt definiera uppgifterna och kontrollera att de är riktiga. Uppgifter som ”kallpressningen” eller ”kallextrahering” måste syfta på traditionella produktionsmetoder med hjälp av särskild teknik. Internationella olivoljerådet har i sin reviderade metod för organoleptisk bedömning av jungfruolja definierat vissa begrepp som beskriver organoleptiska egenskaper och som avser smak och/eller doft på extra jungfruolja och jungfruolja. I märkningen av extra jungfruolja och jungfruolja bör dessa begrepp endast användas när det gäller oljor som har bedömts genom motsvarande analysmetod. Det krävs övergångsbestämmelser för vissa aktörer som i dagsläget använder dessa reserverade begrepp. Om syrahalten anges isolerad från andra uppgifter ger detta konsumenten en felaktig uppfattning om produktens kvalitet eftersom uppgiften om syrahalt bara står för ett kvalitetsvärde om det anges tillsammans med de övriga egenskaperna hos den aktuella oljan. Eftersom vissa uppgifter anges allt oftare och är av ekonomisk betydelse är det nödvändigt, för att skapa klarhet på marknaden för olivolja, att fastställa objektiva kriterier för hur de får användas.

(11) För livsmedel i vilka olivolja ingår som beståndsdel bör olivoljans rykte inte utnyttjas för att framhålla produktens egenskaper om inte produktens egentliga sammansättning också framgår tydligt, eftersom detta är vilseledande för konsumenten. På etiketterna bör det sålunda framgå hur stor procentandel olivolja som ingår och de bör innehålla vissa benämningar som endast används för produkter som uteslutande består av en blandning av vegetabiliska oljor. Dessutom bör särskilda bestämmelser i ett antal förordningar om olivoljeprodukter följas.

▼B

(12) Benämningarna för olika kategorier olivolja svarar mot vissa fysiska och kemiska samt organoleptiska egenskaper som anges i bilaga XVI till förordning (EG) nr 1234/2007 och i kommissionens förordning (EEG) nr 2568/91 av den 11 juli 1991 om egenskaper hos olivolja och olivolja av pressrester och om lämpliga analysmetoder ([1]). De övriga angivelserna på etiketten bör vara styrkta av objektiva fakta så att risken för negativa följder för konsumenterna och en snedvridning av konkurrensen på marknaden för de berörda oljorna undviks.

(13) Inom ramen för ett kontrollsystem som inrättats genom artikel 113.3 andra stycket i förordning (EG) nr 1234/2007 ska var och en av medlemsstaterna för var och en av de olika benämningarna på etiketterna föreskriva vilka beviskrav och påföljder som gäller. Konstaterade fakta, analysresultat, tillförlitliga registreringar, administrativ information eller räkenskapsuppgifter kan användas som bevis, utan att någon av dessa möjligheter utesluts på förhand.

(14) Kontrollen av de företag som ansvarar för märkningen bör genomföras i den medlemsstat där företagen är etablerade och det är därför nödvändigt att skapa ett system för administrativt samarbete mellan kommissionen och de medlemsstater där oljorna saluförs.

(15) De berörda medlemsstaterna bör rapportera om sina erfarenheter och om eventuella svårigheter, så att det system som föreskrivs i den här förordningen kan utvärderas.

(16) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2000/13/EG och förordning (EG) nr 510/2006 fastställs i denna förordning saluföringsnormer för detaljhandeln med olivolja och olja av olivrestprodukter som avses i punkterna 1 a, 1 b, 3 och 6 i bilaga XVI till förordning (EG) nr 1234/2007.

2. I denna förordning avses med *detaljhandel* försäljning till slutkonsumenten av olja som avses i punkt 1, i ren form eller som en del av ett annat livsmedel.

Artikel 2

Olja som avses i artikel 1.1 ska saluföras till slutkonsumenten i förpackningar om högst fem liter. Förpackningarna får inte vara återförslutningsbara och ska vara märkta enligt artiklarna 3–6.

([1]) EGT L 248, 5.9.1991, s. 1.

▼B

När det gäller olja som är avsedd för konsumtion i restauranger, på sjukhus, i personalrestauranger och liknande får medlemsstaterna, beroende på typ av inrättning, fastställa ett högsta innehåll på mer än fem liter.

Artikel 3

Beteckningar i enlighet med artikel 118 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska betraktas som det namn under vilket varan säljs i den mening som avses i artikel 3.1 led 1 i direktiv 2000/13/EG.

Märkningen av oljor som avses i artikel 1.1 ska tryckas tydligt och outplånligt och ska förutom den beteckning som avses i första stycket i denna artikel, men inte nödvändigtvis intill beteckningen, innehålla följande uppgifter om kategorin olja:

a) Extra jungfruolja:

”Olivolja av hög kvalitet som utvunnits direkt ur oliver och uteslutande genom mekaniska processer.”

b) Jungfruolja:

”Olivolja som utvunnits direkt ur oliver och uteslutande genom mekaniska processer.”

c) Olivolja – sammansatt av raffinerad olivolja och jungfruolja:

”Olja enbart innehållande raffinerad olivolja och olja direkt utvunnen ur oliver.”

d) Olja av olivrestprodukter:

”Olja enbart innehållande oljor framställda genom behandling av den produkt som erhålls efter extrahering av olivolja, samt oljor direkt utvunna ur oliver,”

eller

”olja som uteslutande innehåller oljor framställda genom behandling av olivrestprodukter samt oljor direkt utvunna ur oliver.”

Artikel 4

1. Märkningen av sådan extra jungfruolja och jungfruolja som definieras i punkt 1 a och b i bilaga XVI till förordning (EG) nr 1234/2007 ska innehålla en ursprungsbenämning.

Märkningen av de produkter som definieras i punkterna 3 och 6 i bilaga XVI till förordning (EG) nr 1234/2007 ska inte innehålla någon ursprungsbenämning.

I denna förordning avses med *ursprungsbenämning* ett geografiskt namn på förpackningen eller dess märkning.

▼B

2. De ursprungsbenämningar som avses i punkt 1 ska endast utgöras av

a) när det gäller olivoljor med ursprung i en medlemsstat eller ett tredjeland, i enlighet med punkterna 4 och 5, en hänvisning till medlemsstaten, unionen eller tredjelandet, eller

b) när det gäller blandningar av olivoljor med ursprung i mer än en medlemsstat eller ett tredjeland, i enlighet med punkterna 4 och 5, någon av följande uppgifter:

i) ”blandning av olivoljor från Europeiska unionen ” eller en hänvisning till unionen,

ii) ”blandning av olivoljor från tredjeland” eller en hänvisning till tredjelandsursprung,

iii) ”blandning av olivoljor från unionen och tredjeland” eller en hänvisning till unionen och tredjelandsursprung, eller

c) en skyddad geografisk beteckning eller ursprungsbeteckning enligt förordning (EG) nr 510/2006, i enlighet med bestämmelserna om den berörda produktspecifikationen.

3. Märkes- eller företagsnamn för vilka registreringsansökan lämnats in senast den 31 december 1998 enligt direktiv 89/104/EEG eller senast den 31 maj 2002 enligt rådets förordning (EG) nr 40/94 ([1]) ska inte anses som en ursprungsbenämning som omfattas av denna förordning.

4. I fråga om import från tredjeland ska ursprunget anges i enlighet med artiklarna 22–26 i förordning (EEG) nr 2913/92.

5. En ursprungsbenämning med namnet på en medlemsstat eller unionen ska motsvara det geografiska område där de berörda oliverna skördats och där oljan pressats ur oliverna.

I de fall oliverna har skördats i en medlemsstat eller tredjeland som inte motsvarar det land där den fabrik som extraherat oljan ur oliverna ligger, ska följande anges i ursprungsbenämningen: ”Jungfruolja (extra) framställd i (unionen eller den berörda medlemsstaten) av oliver som skördats i (unionen, den berörda medlemsstaten eller det berörda tredjelandet)”.

Artikel 5

Bland de frivilliga uppgifter som får anges i märkningen på olja som avses i artikel 1.1 ska följande krav uppfyllas i fråga om de uppgifter som anges nedan:

a) Uppgiften ”första kallpressningen” får endast förekomma på extra jungfruolja och jungfruolja som erhålls genom en första mekanisk pressning av olivmassan vid en temperatur lägre än 27 °C, enligt ett traditionellt utvinningssystem med hydrauliska pressar.

([1]) EGT L 11, 14.1.1994, s. 1.

▼B

b) Uppgiften ”kallextraherad” får endast förekomma på extra jungfruolja och jungfruolja som utvunnits genom filtrering eller centrifugering av olivmassa, vid en temperatur lägre än 27 °C.

c) Uppgifter om organoleptiska egenskaper avseende smak och/eller doft får endast förekomma när det gäller extra jungfruolja och jungfruolja; begreppen i punkt 3.3 i bilaga XII till förordning (EEG) nr 2568/91 får endast förekomma i märkningen om de baseras på resultaten av en bedömning som gjorts enligt den metod som föreskrivs i den bilagan.

d) Uppgifter om syrahalt eller högsta syrahalt får endast anges tillsammans med uppgifter, tryckta med lika stora bokstäver inom samma synfält, om peroxidtal, vaxinnehåll och absorption av ultraviolett strålning fastställda enligt förordning (EEG) nr 2568/91.

Produkter som säljs under varumärken för vilken registrering söktes senast den 1 mars 2008 och som innehåller minst ett av de begrepp som avses i punkt 3.3 i bilaga XII till förordning (EEG) nr 2568/91 behöver inte uppfylla kraven i artikel 5 första stycket c i denna förordning före den ►C1 1 november 2011 ◄.

Artikel 6

1. Om det i märkningen, utöver varudeklarationen, anges att olja som avses i artikel 1.1 ingår i en blandning av olivolja och andra vegetabiliska oljor och detta med ord, bilder eller i grafisk återgivning framhålls, ska handelsbeteckningen för blandningen i fråga vara följande: ”Blandning av vegetabiliska oljor (eller namnen på de berörda vegetabiliska oljorna) och olivolja”, direkt följt av den procentuella andelen olivolja i blandningen.

Uppgift om förekomst av olivolja uttryckt i bilder eller grafik får endast förekomma i märkningen av sådana blandningar som avses i första stycket om blandningen innehåller mer än 50 % olivolja.

Medlemsstaterna får inom sitt territorium förbjuda produktionen av blandningar av olivolja och andra vegetabiliska oljor enligt första stycket för inhemsk konsumtion. De får dock inte inom sitt territorium förbjuda saluföringen av sådana blandningar som kommer från andra länder och inte inom sitt territorium förbjuda produktionen av sådana blandningar för saluföring i andra medlemsstater eller för export.

2. Med undantag av tonfisk i olivolja som avses i rådets förordning (EEG) nr 1536/92 ([1]) och sardiner i olivolja som avses i rådets förordning (EEG) nr 2136/89 ([2]), och om det i märkningen, utöver varudeklarationen, anges att sådan olja som avses i artikel 1.1 i den här förordningen ingår i ett annat livsmedel än de som avses i punkt 1 i den här artikeln, och detta med ord, bilder eller i grafisk återgivning framhålls, ska handelsbeteckningen för livsmedlet i fråga direkt följas av en uppgift om hur stor procentandel olja enligt artikel 1.1 som ingår i förhållande till livsmedlets totala nettovikt.

([1]) EGT L 163, 17.6.1992, s. 1.
([2]) EGT L 212, 22.7.1989, s. 79.

▼B

Den procentandel olivolja som tillsätts i förhållande till den totala nettovikten för livsmedlet får ersättas med den procentandel olivolja som ingår i förhållande till den totala vikten för fetterna, med preciseringen ”procentandel fetter”.

3. De beteckningar som avses i artikel 3 första stycket får ersättas med ”olivolja” i märkningen av de produkter som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

Om olja av olivrestprodukter ingår ska dock ”olivolja” ersättas med ”olja av olivrestprodukter”.

4. Den information som avses i artikel 3 andra stycket krävs inte i märkningen av de produkter som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

Artikel 7

På begäran av den medlemsstat där den adress till producent, förpackare eller försäljare som anges i märkningen är belägen, ska den berörda parten kunna styrka sådana benämningar som avses i artiklarna 4, 5 och 6 med stöd av en eller flera av följande punkter:

a) Konstaterade och vetenskapligt grundade fakta,

b) analysresultat eller automatiska mätningar gjorda på representativa stickprov,

c) administrativ information eller räkenskapsinformation i enlighet med unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning.

Den berörda medlemsstaten ska tillåta vissa avvikelser mellan å ena sidan de benämningar som avses i artiklarna 4, 5 och 6 som anges i märkningen och å andra sidan de slutsatser som dras utifrån styrkande uppgifter och/eller eventuella jämförande expertutlåtanden, med hänsyn till hur exakta och repeterbara metoderna och de berörda uppgifterna är, och i tillämpliga fall, hur exakta och repeterbara de jämförande expertutlåtandena är.

Artikel 8

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen lämna in namn på och adress till det organ eller de organ som ansvarar för övervakningen av tillämpningen av denna förordning, och kommissionen ska därefter informera övriga medlemsstater och berörda parter som så begär.

2. Den medlemsstat där det tillverkande, förpackande eller säljande företaget har sitt säte ska, på begäran om kontroll, före utgången av den månad som följer på den månad då begäran gjordes ta stickprover, samt kontrollera huruvida uppgifterna i den aktuella märkningen är riktiga. En begäran kan komma från

a) kommissionens behöriga avdelningar,

b) en sådan aktörsorganisation i medlemsstaten som avses i artikel 125 i förordning (EG) nr 1234/2007,

c) en annan medlemsstats övervakningsorgan.

▼B

3. En begäran enligt punkt 2 ska åtföljas av all information som är av värde för den begärda kontrollen, särskilt följande uppgifter:

a) Provtagningsdatum eller datum då den aktuella oljan inköptes.

b) Namn eller firmanamn och adress till det företag där provtagningen ägt rum eller från vilket oljan köpts.

c) Partinummer för de aktuella partierna.

d) Kopior på all märkning direkt på den aktuella oljans förpackning.

e) Analysresultat eller resultat från jämförande expertutlåtanden med uppgift om vilken metod som använts och namn på och adress till laboratoriet eller experten i fråga.

f) I förekommande fall, uppgift om namn och adress för oljeleverantören enligt uppgift från försäljningsstället.

4. Den berörda medlemsstaten ska före utgången av den tredje månaden efter den månad då begäran gjordes i enlighet med punkt 2 informera den som begärt kontrollen om det referensnummer under vilket begäran klassificerats och om vilka åtgärder som har vidtagits.

Artikel 9

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att denna förordning följs, också vad gäller systemet för påföljder.

Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2002 underrätta kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits och ska därefter före utgången av den månad som följer på den månad då beslut om ändringar fattas underrätta kommissionen om de ändringar som görs.

Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien ska senast den 31 december 2004 underrätta kommissionen om de åtgärder som avses i första stycket och ska därefter, före utgången av den månad som följer på den månad då beslut om ändringar fattas, underrätta kommissionen om de ändringar som görs.

Bulgarien och Rumänien ska senast den 31 december 2010 underrätta kommissionen om de åtgärder som avses i första stycket och ska därefter, före utgången av den månad som följer på den månad då beslut om ändringar fattas, underrätta kommissionen om de ändringar som görs.

2. För kontroll av sådana uppgifter som avses i artiklarna 4, 5 och 6 får de berörda medlemsstaterna införa ett system för godkännande av företag vars förpackningsanläggningar finns i den berörda medlemsstaten.

Godkännandet och ett registreringsnummer ska beviljas alla företag som ansöker därom och som uppfyller följande villkor:

a) Förfogar över förpackningsanläggning.

b) Åtar sig att sammanställa och spara de styrkande handlingar som medlemsstaten föreskriver i enlighet med artikel 7.

▼B

c) Förfogar över ett lagringssystem som gör det möjligt för medlemsstaten att i tillfredsställande utsträckning kontrollera ursprunget för oljor vars ursprung anges.

I märkningen ska det godkända förpackningsföretagets registreringsnummer anges, om sådant nummer förekommer.

Artikel 10

De berörda medlemsstaterna ska senast den 31 mars varje år lämna en rapport till kommissionen om föregående år med uppgifter om följande:

a) Kontroller som begärts i enlighet med artikel 8.2.

b) Kontroller som genomförts, och kontroller som inletts under de föregående regleringsåren och som fortfarande pågår.

c) Redogörelse för hur kontrollerna har följts upp och vilka påföljder som har tillämpats.

Rapporten ska innehålla denna information, uppdelad per år som kontrollerna utförs och per typ av överträdelse. Vid behov ska det anges vilka särskilda svårigheter som uppstått och vilka förslag till förbättring av kontrollerna som lämnats.

Artikel 11

Förordning (EG) nr 1019/2002 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 12

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

▼M1

2. Produkter som i enlighet med förordning (EG) nr 1019/2002 framställts och märkts i unionen eller som importerats till unionen och övergått till fri omsättning före den 1 januari 2013 får saluföras till dess att lagren töms.

▼B

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

Upphävd förordning och en förteckning över dess senare ändringar

Kommissionens förordning (EG) nr 1019/2002 (EGT L 155, 14.6.2002, s. 27)	
Kommissionens förordning (EG) nr 1964/2002 (EGT L 300, 5.11.2002, s. 3)	
Kommissionens förordning (EG) nr 1176/2003 (EUT L 164, 2.7.2003, s. 12)	
Kommissionens förordning (EG) nr 406/2004 (EUT L 67, 5.3.2004, s. 10)	Endast artikel 3
Kommissionens förordning (EG) nr 1750/2004 (EUT L 312, 9.10.2004, s. 7)	
Kommissionens förordning (EG) nr 1044/2006 (EUT L 187, 8.7.2006, s. 20)	
Kommissionens förordning (EG) nr 632/2008 (EUT L 173, 3.7.2008, s. 16)	
Kommissionens förordning (EG) nr 1183/2008 (EUT L 319, 29.11.2008, s. 51)	
Kommissionens förordning (EG) nr 182/2009 (EUT L 63, 7.3.2009, s. 6)	
Kommissionens förordning (EU) nr 596/2010 (EUT L 173, 8.7.2010, s. 27)	

▼B

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 1019/2002	Denna förordning
Artiklarna 1–8	Artiklarna 1–8
Artikel 9.1	Artikel 9.1
Artikel 9.2	Artikel 9.2
Artikel 9.3	—
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	—
—	Artikel 11
Artikel 12.1	Artikel 12.1
Artikel 12.2 första stycket	—
Artikel 12.2 andra stycket	—
Artikel 12.2 tredje stycket	—
Artikel 12.2 fjärde stycket	—
Artikel 12.2 femte stycket	Artikel 12.2
—	Bilaga I
—	Bilaga II